Nova Esquerra

Nova Esquerra: quilòmetre zero

El 7 de febrer Nova Esquerra celebrarà el segon Congrés. Un Congrés que suposa l'arrencada política d'una formació que vol provocar la convergència política de l'esquerra i fer-se un lloc al País Valencià. Consolidar-se i mantenir-se és el seu repte.

Aquest 7 de febrer, l'afiliació valenciana de Nova Esquerra (NE) –partit confederat amb el Partido Democràtico de Nueva Izquierda (PDNI) i presidit al País Valencià pel diputat Ricard Peralta– celebrarà el segon Congrés al *Cap i casal*. Serà –com fan preveure tots els indicis– un congrés tranquil. Un congrés, també, de presentació davant la societat valenciana d'aquesta nova formació política que va sorgir ara fa sis mesos a resultes del trencament d'Esquerra Unida del País Valencià (EUPV). Un trencament, recordem, que es va produir a causa del caïnític enfrontament entre el sector anguitista i el sector renovador. Una confrontació d'abast estatal i de la qual no es va lliurar tampoc el País Valencià.

Idees velles per a una esquerra nova. Però siga com siga, els membres de NE volen desprendre's de les rèmores d'aquest passat tan feixuc i tan proper encara. Els croats de l'anti-anguitisme, ara més reagrupats que mai, es presenten, doncs, com un nou partit amb la clara voluntat d'articular l'esquerra valenciana per tal que aquesta aconseguesca desplaçar la dreta de les institucions valencianes. "El Partit Popular al País Valencià duu a terme –diuen els documents del segon congrés de NE– una política autoritària, insolidària, conservadora i sucursalista".

Davant d'això, Nova Esquerra proposa la vertebració política del País Valencià tot aprofundint en el desenvolupament i la reforma de l'actual estatut valencià d'Autonomia. Un aprofundiment que es concreta, entre d'altres coses, en la reforma del percentatge del 5 al 3% per tal d'accedir a les Corts (un vell cavall de batalla del nacionalisme polític valencià), en el reconeixement estatutari de la denominació País Valencià i dels símbols històrics com ara el penó de la conquesta (símbols i denominacions que són motiu de persecució política des de les institucions valencianes), en l'aprovació de la llei de comarcalització prevista a l'article 46 de l'Estatut o en la reforma del Senat per tal de convertir-lo en una Cambra Federal.

A NE li espera un camí molt dur. Oblidar el seu passat a EUPV i desmarcar-se del PSPV són dos dels seus esculls.

Són propostes polítiques, que mirades des d'aquest costat dels Països Catalans, són força agosarades. Però NE arrisca més que res en la seua intenció d'"articular l'esquerra valenciana". Una estratègia que des de l'antiga matriu d'Esquerra Unida s'ha volgut veure com la manera eufemística d'anunciar una futura unió volguda amb el PSPV-PSOE. Tot i això, cal dir que els caps de NE es resisteixen a acceptar aquest argument.

"NE entén –explica l'alacantí Manuel Alcaraz, diputat al Congrés de NE– que cal afiançar polítiques d'aliances amb altres forces de l'esquerra valenciana. Pactes que encara no se sap si seran post o pre-electorals. Això de cap manera vol dir que estem pensant en anar-nos-en al PSPV-PSOE, una acusació que d'altra banda no ens sorprén el més mínim. Ara bé, és clar que el PSPV-PSOE, a hores d'ara, és el partit més gran de l'esquerra valenciana i per tant fóra absurd parlar d'una política de convergència de les esquerres sense comptar amb ell. Som conscients però que els socialistes s'han deixat influir molt per idees neoliberals i que ara es cerquen eixides per conquerir fites sense renunciar a cap idea... és una situació complexa però creiem que l'esquerra en conjunt sabrà finalment donar respostes. Fins i tot, estic convençut que també acabarem parlant amb EUPV. Hi ha una sensació d'entusiasme a NE, i un alt component de gent jove al nostre partit".

Albert Taberner, diputat a les Corts valencianes per NE i ex-secretari general d'EUPV, també es mostra molt optimista –encara que amb reserves– amb la marxa del seu partit: "Crec que hi ha

ARXIU / RAFA GIL

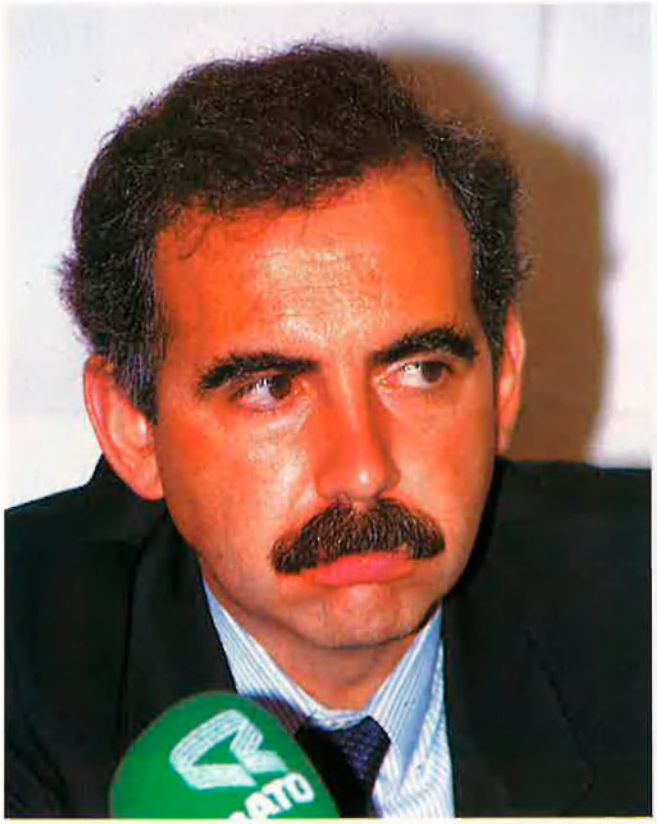

ARXIU / RAFA GIL

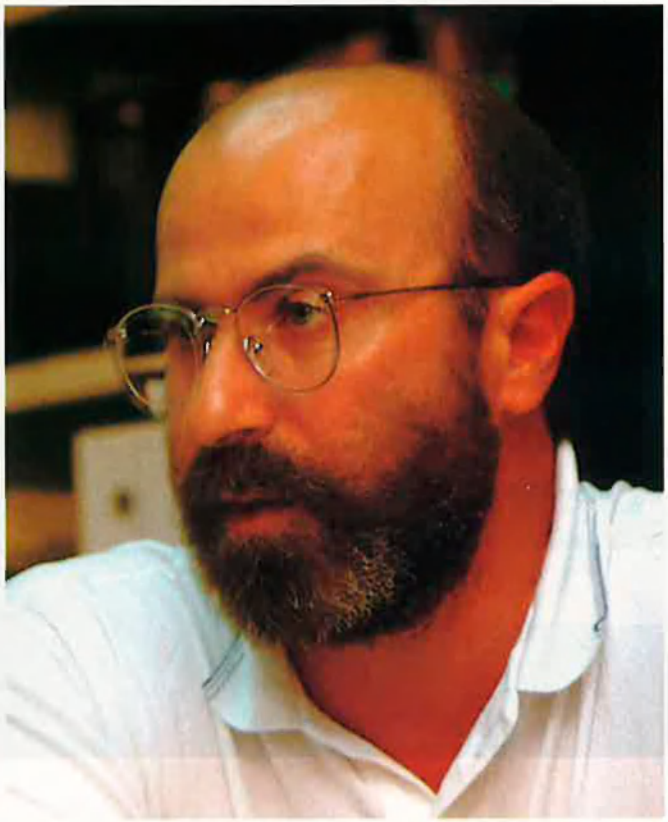

El diputat al Congrés Ricardo Peralta (a la esquerra) i el diputat a les Corts valencianes Albert Taberner (a la dreta). Dos dels líders, que amb Manuel Alcaraz, són els més destacats de Nova Esquerra.

elements suficients per pensar que al País Valencià es pot configurar un govern superador de la dreta. Cal però una estratègia radicalment nova que ha de parlar de la unitat de l'esquerra, per articular un bloc d'esquerres i de progrés. Una tasca en què també volem comptar amb Esquerra Unida del País Valencià".

NE i el valencianisme polític. Nova Esquerra a més vol impregnar el seu ideari de valencianisme polític: "El nostre partit –prosegueix Taberner– volem que siga també el valencianisme d'esquerres. Un valencianisme que ha de tenir un equilibri dels components culturals i socials. Lamentablement al País Valencià els temes d'identitat no han quedat fora del debat partidari. De no ser així, tindríem les mides d'un país normalitzat que ens permetria no distreure'ns i incidir més en qüestions econòmiques, culturals... És una brega absurda a què ens han abocat sectors que mai no han tingut un projecte de país... ara aquest sector ha encarregat un dictamen sobre la llengua al Consell Valencià de Cultura. És una cosa que no ens sembla malament però no voldríem pecar d'ingenus. Sabem que el conflicte lingüístic s'acabarà quan els que el crearen ho decideixen. Malauradament cal veure que la dreta no té ganes ara com ara de resoldre aquest tema, perquè fins avui només ha fet concessions a la caverna. Si els ix malament la jugada del consens lingüístic, que paguen el preu polític que hagen de pagar".

Malgrat el valencianisme polític exhibit per NE, no sembla que aquesta formació i el Bloc Nacionalista Valencià (BNV) de Pere Mayor vagen a entendre's a curt termini. La sensació entre els dirigents de Nova Esquerra que el Bloc Nacionalista Valencià no s'excedeix en la seua oposició a la dreta valenciana, i sobretot, el record de la delicada situació a Galícia que enfronta el Bloque Nacionalista Galego amb els seguidors d'Esquerda Galega (germans de Nova Esquerra), no fan possible per ara cap entesa.

Ara però, i com déiem abans, la lluita de Nova Esquerra és la de deslliurar-se del seu passat dins d'EUPV –del que han heretat els càrrecs a les institucions– i refermar-se com una força política de nou encuny.

A tal efecte, NE compta amb l'eurodiputada Maruja Sornosa, amb 2 diputats al Parlament espanyol, Ricardo Peralta i Manuel Alcaraz, amb 3 diputats a les Corts valencianes, Albert Taberner, Pedro Zamora i Francesc Colomer, dos de provincials, Vicent Soriano i Jesús Gil i al voltant d'uns 100 regidors a tot el País Valencià. Les xifres d'afiliació parlen d'uns 1.500 membres de NE, una dada que segons fonts del mateix partit va augmentant amb noves altes amb vista al Congrés, sobretot pel que fa a la província d'Alacant.

Amb aquest bagatge i combinant l'oposició frontal al PP amb una convergència estratègica de les forces de l'esquerra, NE pensa eixir ben parada en les pròximes eleccions autonòmiques.

El 7 de febrer serà el seu segon Congrés... el quilòmetre zero.

Francesc Viadel